

[Bodil Koch.]

at sige til hinanden: løgner, aggressor og jeg ved ikke hvad, skaber vi så ikke, hvad vi nævner, hos hinanden? Dermed anbefaler jeg ikke nogen form for samarbejde med kommunistisk politik; jeg tror, at enhver stat, der bare som en overgangsform vil anbefale diktatur, skal man vige bort fra, og jeg tror, at den frie tanke og den frie menneskeopfattelse, som vi vil værne for øjeblikket — desværre igennem en militærpagt, som er bygget, fordi andre stater har bygget blokninger op —, skal klare sig meget vel også overfor kommunismen. Men jeg tror tillige, vi skal se at komme væk fra den forgrovede måde at angribe hinanden på. Det nytter ikke at sige: Hvad gør de andre mod os? Det er ikke vort regnskab. Det er vort regnskab, hvad vi selv tænker og gør og handler.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Elgaard med banaliteterne og den slappe line kom med nogle bebrejdelser til os kommunister. Han formodede, at der måtte ligge en ganske særlig viden bag de taler, vi holdt, en ganske særlig viden om Sovjetunionen, og han opfordrede os til at rykke ud med denne viden, som de andre partier og de andre ærede medlemmer her i salen efter hans opgivelser ikke besidder. Jeg forstår ikke denne efterlysning af ganske særlig viden, jeg forstår ikke denne trang, man har til ustandselig at ville søge efter motiver og særlig viden bag taler, hvis mening må være åbenlys for enhver, der forstår at opfatte dem, det være sig når man hører dem eller når man læser dem. Det, vi siger i vore taler, det er det, vi mener. Man kan veje vore argumenter, man kan tage hensyn til dem eller lade være, men man skal ikke begynde at sige, at man først vil veje vore argumenter, hvis man kan få besked om den særlige viden, som man formoder må ligge skjult bag ved dem.

Hvad angår vor viden om Sovjetunionen, kan vi jo ikke delagtiggøre hverken det ærede medlem hr. Elgaard eller andre i vor viden i en tale her, det være sig på et kvarter, en halv time eller en hel time. Der skal langt mere til. Vi bygger på meget langvarigt kendskab til Sovjetunionen og meget indgående studier, men det er studier, som enhver havde været i stand til at drive, hvis

vedkommende ønskede det, og som også det ærede medlem hr. Elgaard var i stand til... (*Hans Thyge Jacobsen:* Må jeg komme på besøg i Sovjetunionen?) ...Jeg tror, man vil frabede sig præstens besøg dér... (*Hans Thyge Jacobsen:* Det tror jeg også!). Jeg kan sige, at jeg skal med fornøjelse være til rådighed med at angive det ærede medlem hr. Elgaard de kilder, hvorfra han kan høste viden om Sovjetunionen, men det er unægtelig afhængigt af det ærede medlem hr. Elgaards egen gode vilje, om han så vil benytte sig af disse kilder og skaffe sig den fornødne viden.

Det ærede medlem hr. Elgaard sagde videre, at kommunisterne ikke kan påpege noget folkesamfund — og dermed mente det ærede medlem jo i Østeuropa —, hvor befolkningen, hvad rettigheder og kår angår, har det som i Danmark. Jeg håber, jeg har gengivet det ærede medlems udtalelser rigtigt, i hvert fald indholdsmæssigt. Ja, vi kan naturligvis ikke påpege et folkesamfund, hvor folkets kår og rettigheder skematisk er som i Danmark, og jeg tror heller ikke, det ærede medlem er i stand til det. Men vi kan tale om, hvordan kårerne er for menneskene i Østeuropa, og jeg kan gøre det ærede medlem hr. Elgaard den tjeneste at tale om, hvordan rettigheder og kår er i Sovjetunionen. Der findes intet folkesamfund på jordkloden, hvor befolkningen har så udstrakte demokratiske, politiske og personlige rettigheder som i Sovjetunionen, og der findes intet folkesamfund, hvor det i den grad går fremad materielt og kulturelt for befolkningen som i Sovjetunionen. Jeg henstiller til det ærede medlem hr. Elgaard at tænke over den kendsgerning, at Sovjetunionen var det mest krigsødelagte land i Europa, at Sovjetunionen er ved at have fuldført genopbygningen efter alle krigens ødelæggelser, ifærd med et kolossalt nybygningsarbejde, med fredelige nyanlæg, om hvis omfang man herhjemme dårligt gør sig forestilling, navnlig hvis man hører til dem, der ikke vil høre og ikke vil se, og jeg vil sige, at når man har været i Moskva og set den enestående storstilede byggevirk-somhed, der er i gang, hvor alle krigens skader forlængst er udbedret, hvor man er ifærd med at ombygge hele den kolossalt store by, så virker det unægtelig ikke anbefalende for det officielle Danmark, når man